

LA OPINION PROPIA Y AJENA

Es sabut que ERC s'ha manifestat contraria, al si del Consell de Forces polítiques i de l'Assemblea de Catalunya, a l'assistència a les reunions que, per iniciativa de "COORDINACION DEMOCRATICA", han tingut lloc a Madrid i València aquest mes de setembre. L'objectiu d'aquestes reunions era el d'arribar a la constitució d'un organisme que intentés pactar amb els "poders fàctics" en nom de tota l'oposició.

Entenem que la raó essencial de la nostra posició, és que considerem que per qualsevol negociació amb el poder, és la Generalitat exclusivament la que pot parlar en nom de tot Catalunya. Per ERC, mentre no hi hagi eleccions lliures, la Generalitat conserva la seva legitimitat i té tota l'autoritat moral necessària, com ho demostren les adhesions de tota mena que ha re-

but i rep, aquests darrers temps, l'Honorable President Sr. Josep Tarradellas. Catalunya no pot delegar a ningú la facultat de negociar en nom seu.

A més d'aquesta raó de fons, hi ha altres raons, també importants, per a refusar d'entrar en el joc de COORDINACION DEMOCRATICA. Aquestes raons són:

1er COORDINACION DEMOCRATICA no representa, ni molt menys, tota l'oposició democràtica de fora de Catalunya. N'estan al marge i no han participat a les súdites reunions, els organismes unitaris bascos i gallecs, els republicans de l'ARDE, els socialistes del PSOE històric i del Partido Socialista Democrático, els liberals nombrosos grups socialdemòcrates, els demòcrates cristians de Gil Robles i els d'Alvarez de Miranda, etc.

Una respuesta de l'Esquerra de les terres de Lleida

2on COORDINACION DEMOCRATICA no té coherència interna, com ho demostren les seves nombroses crisis i en particular la que ha enfrontat darrerament el PSOE al Sr. García Trevijano. Molts dels partits més importants de COORDINACION DEMOCRATICA (PSOE renovat, P. Socialista Popular, Izquierda Democrática) utilitzen en les seves manifestacions públiques un llenguatge molt diferent de l'emprat per COORDINACION DEMOCRATICA.

3er S'ha afirmat que és difícil que els poders "fàctics" acceptin de negociar amb la Generalitat. Més improbable és encara que negociïn amb un organisme sortit de les reunions promogudes per COORDINACION DEMOCRATICA. De fet cada vegada es més clar que aquest organisme seria només un paravent darrera el qual els

animadors de COORDINACION DEMOCRATICA negociarien pel seu compte.

4rt Les posicions de COORDINACION DEMOCRATICA respecte als drets de les nacionalitats són molt confuses. Els partits més importants de COORDINACION DEMOCRATICA han afirmat reiteradament que la qüestió de les autonomies ha de tractar-se quan s'hagi restaurat la democràcia. Per ERC sense un organisme català d'autogovern no hi ha democràcia.

Molt darrerament, forçada per les circumstàncies, COORDINACION DEMOCRATICA accepta la constitució d'un Govern Català en el mateix moment de la ruptura. Per nosaltres això no és cap concessió car el que reclamem és la restauració de la Generalitat sense esperar la ruptura, de la mateixa manera que reclamem per desseguida l'amnistia total, la integritat de les llibertats ciutadanes i la legalització de tots els partits polítics sense excepcions. Es que el Partit Comunista accepta d'esperar que hi hagi democràcia per obtenir la seva legalització?

5è L'actitud de COORDINACION DEMOCRATICA dona fonamentats motius per creure que si Catalunya renunciés a negociar per compte propi, les reivindicacions catalanes serien utilitzades com a moneda de canvi per a obtenir altres concessions i quedarien postergades -tal com diu el Govern actual- perquè en decidissin les futures Corts.

La posició d'ERC ha estat qualificada d'insolidària. ERC afirma la seva solidaritat amb tots els demòcrates de l'Estat Espanyol i la seva voluntat de coordinar la seva acció amb tots ells, incloent-hi COORDINACION DEMOCRATICA per a obtenir democràcia i llibertat per a tots. Però els catalans no podem ignorar que un estat formalment democràtic pot ésser també unitari i centralista i que sense vulnerar les regles de la de-

moocràcia la personalitat catalana podria ésser ignorada.

En fi, la posició d'ERC ha estat titllada de dretana. És fàcil fer joos de paraules sobre la "dreta" i "l'esquerra" del Consell. Es que els carlins són més d'esquerra que nosaltres? Es que el partit marxistes leninistes, que prenen com a model els països de l'Est on no hi ha ni llibertats individuals, ni llibertats polítiques, ni llibertats nacionals, són més d'esquerra que nosaltres? ERC afirma que la seva posició és actualment la més contrària al poder.

Els esquerrans de les terres de Lleida entenem que la posició presa per ERC es la única vàlida en aquest moment per Catalunya. Potser aquesta opinió no agradarà a alguns partits, tant d'un costat com del altre, però tenim d'estar al marge d'opinions que entenem són nocives per Catalunya, tant la del Senyor Samaranch quan diu que l'Estatut del 32 està desferrat (suposem l'hi donaran una altre medalla per això) com quan el senyor Ribó diu que som partidaris de la Generalitat del Sr. Mayor Zaragoza. Volem oblidar ells dos, dones els suposem degudament ben informats, per no creure que és per ignorància, que l'Esquerra, d'acord amb la voluntat del poble català, fou qui implantà l'Estatut del 32 i ésent una cosa seva, de l'Esquerra, coneix perfectament si cal canviar el que calgui ajustant aquests canvis al moment actual. També es mala fe dir que som partidaris d'un Estatut fet per el Govern actual. ¡Precisament a nosaltres!!

Volem deixar ben clar la nostra determinació de continuar la línia apuntada. La Federació Ponent de l'Esquerra Republicana de Catalunya està al costat de la Direcció del Partit i el felicita per la actitud presa.

Federació Ponent de l'Esquerra Republicana de Catalunya
Secretariat General

Crisis económica y las datileras

Lérida, 29 de septiembre de 1976.

Sr. Director:

Los últimos acontecimientos: El cambio de orientación electoral en Suecia, la política conservadora del gobierno socialista de Portugal, la semi congelación salarial o pacto laboral en Inglaterra, etc., y por otro lado la no reactivación de la Bolsa española después de dictadas unas disposiciones que como la suspensión del impuesto sobre las plusvalías, que normalmente hubiesen tenido que animar a los inversores, ha traído a mi memoria una historieta, poco conocida, que hace muchos años nos explicó un viejo y admirado maestro.

"Erase una vez un rico Emirato de la península Arábiga, antes de descubrirse el petróleo, cuyo pequeño territorio era un fértil oasis plantado de palmeras, cuyos apreciados dátiles eran el producto de los cuidados de los inteligentes y laboriosos súbditos del Emir a la vez que la única fuente de riqueza.

El bueno del Emir había conseguido unas cocinas y albergues públicos, para los desheredados de la fortuna, que también los había en tan rico país. Pero los tradicionales impuestos ya no bastaron para atender a la cada vez más exigente actuación pública de Palacio.

Un joven consejero, recién llegado de sus estudios en Europa, tenía la solución: Un nuevo impuesto de un dinhar por cada datilera plantada.

El nuevo impuesto fue un éxito, pues las palmeras eran muchas y sus dueños pagaron gustosos el pequeño gravamen.

Poco a poco las necesidades fiscales de Palacio fueron aumentando y también el número de dinhars de impuestos por cada árbol.

Aquellos árabes que si eran buenos también eran listos, empezaron a cortar las plantas de menos producción que no compensaban el pago del impuesto. Disminuyó la recaudación y se tuvo que aumentar el tipo de imposición.

Fueron aumentando también los suarios de los albergues y cocinas benéficas, pues cada día se iban cortando más datileras y disminuyendo la producción. La riqueza pronto se convirtió en miseria.

Hasta que otro de los consejeros reales, con pocos estudios pero mucha experiencia, aconsejó al Emir que en vez del impuesto por cada

palmera, se pusiese un fuerte gravamen por cada medida de terreno donde pudiendo haber una datilera, no la hubiese.

Pronto el Emirato volvió a estar lleno de productivas datileras que enriquecieron nuevamente el país y dejaron casi vacías las cocinas benéficas".

¿No nos está ocurriendo algo parecido en España?

Que a poco más de dos años se tenga que dejar en suspenso un impuesto como el de las plusvalías en Bolsa, que si bien no fué el único motivo en hundirla, si que es un claro exponente de los muchos errores que se han cometido en la política económica de España.

Que la suspensión de este impuesto no logre mover ni una centésima del índice de la Bolsa, indica que ello no basta y que hay que devolver la confianza en el futuro económico del país, con medidas realistas y no con experiencias teóricas.

UN CASTIGO AL AHORRO

No hace mucho que un grupo de agricultores, en este mismo periódico, además de quejarse de otras muchas cosas que andan mal en nuestra agricultura, decían que el impuesto que tenían que pagar por la transmisión de las fincas al heredero, a la muerte del padre, era tan elevado que prácticamente costaban tanto como volverlas a comprar de nuevo, y añadían, que en la mayoría de los casos el hijo venía trabajando junto al padre desde muchos años antes, con lo cual, en parte, ya las había ganado con su propio esfuerzo.

El que a pesar de la tan aireada crisis económica, no descienda el consumo de artículos tales como: automóviles, televisores, joyas de alto coste, compra de pisos como inversión, viajes de vacaciones, etc. (por desconfianza en el valor futuro de la peseta), y en cambio no se invierta en la creación de nuevos puestos de trabajo, en la creación de nueva riqueza, me hace suponer que estamos en el momento, --de nuestra historieta--, en que se han cortado casi todas las datileras y habrá que escuchar los consejos del viejo y experimentado consejero, (que más sabe el diablo por viejo que por demonio), y volver a inspirar nueva confianza al empresario (emprendedor), eliminando las muchas trabas e impedimentos al trabajo productivo, y poniéndolas en cambio al ocio y a la vagan-

cia. Exaltando los méritos del ahorro y del trabajo en vez de lo contrario, etc.

El que se hable de repartir la riqueza, sin duda agrada al que no la tiene, pero menos al que ha de repartir la suya; y si bien los grandes desniveles de bienestar son moralmente criticables, si que es necesario que exista un estímulo para el trabajo y la inversión, pues de lo contrario se cortan las datileras.

El que en Suecia se quejen de impuestos excesivamente elevados, siendo el país de más alta renta per cápita del mundo debe hacernos reflexionar.

¿No será que el hablar de socialización de las empresas, no agrada ni a la mayoría de electores suecos ni de inversores españoles?

Atentamente:

Francisco Capdevila

Si está pensando en invertir su dinero... le proponemos una

solución:

CERTIFICADOS DE DEPOSITO e IMPOSICIONES A PLAZO al

9%

— a dos años y medio —

BANCO OCCIDENTAL

General Mola, 21
tels 237947-48
LERIDA

70 oficinas en
toda España

Dirección Regional
Ronda Universidad, 35
BARCELONA